

ຄູ່ມືສຳລັບການສຳຫຼວດການປະສົມພັນສ
ດແບບທົ່ວໆ ກັບກຸ່ມຂັງແລະ
ສະຖານທີ່ລົງສັດ

ສະບັບປັບປຸງຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນກຸມພາ 2017

ຈັດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ສັນຍາສໍາລັບກອງເລຂາຂອງ CITES ໂດຍສະມາຄົມອະນຸລັກທຳມະຊາດສາກົນ (IUCN), ຖະໜົນ Mauverney 28, 1196 Gland, ປະເທດສະວິດເຊີແລນ.

ຂຽນໂດຍ: Jessica A. Lyons, Daniel J. D. Natusch and Robert W. G. Jenkins.

ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

ການຈັດພິມປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ນິ້ຄືນໃໝ່ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງດ້ານການສຶກສາຫຼື ຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າສາມາດຈັດພິມຄືນໃໝ່ໄດ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຈັດພິມປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ນິ້ຄືນໃໝ່ເພື່ອຂາຍຄືນຫຼື ຈຸດປະສົງທາງການຄ້າດ້ວຍຮູບແບບໃດກໍຕາມເຊັ່ນວ່າ: ການເກັບຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຮູບຖ່າຍ, ເອເລັກໂຕຼນິກຫຼືດ້ວຍລະບົບກິນຈັກລວມທັງການອາດເອກະສານ, ການບັນທຶກ, ການອັດສະລິງ ຫຼືການເກັບຂໍ້ມູນແລະວິທີການກູ້ຂໍ້ມູນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ.

ການກຳນົດລັກສະນະທາງດ້ານພູມສາດທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນປຶ້ມຄູ່ມືການນຳໃຊ້ສະບັບນີ້ບໍ່ໄດ້ ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດໃດໜຶ່ງທີ່ສະແດງອອກມາໃນພາກສ່ວນໃດກໍຕາມຂອງຜູ້ຮັບຮອງ ຫຼື ກອງເລຂາຂອງ CITES ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານະພາບທາງກົດໝາຍຂອງປະເທດ, ເຂດນໍ້າແດນດິນ ຫຼືພື້ນທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດເຂດແດນຫຼືຊາຍແດນຂອງມັນ.

ກອງເລຂາຂອງ CITES
Maison internationale de l'environnement
Chemin des Anémones
CH-1219 Châtelaine, Genève
ປະເທດສະວິດເຊີແລນ

ໂທລະສັບ: +41(0)22 917 8139/40

ແຟັກ: +41(0)22 797 34 17

ອີເມວ: info@cites.org

ເວັບໄຊທ໌: www.cites.org

ຄຳຂອບໃຈຂອງຜູ້ຂຽນ

ຄຳແນະນຳນີ້ໄດ້ສົ່ງຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກການໃຫ້ຄຳປຶກສາຫາລືກັບບັນດາຜູ້ຊ່ວຍຊານທີ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ານການປະສົມພັນສັດແລະການຈັດແບ່ງປະເພດທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃນສະຖານທີ່ທາງການຄ້າ, ສວນສັດແລະການເກັບກຳສ່ວນບຸກຄົນ. ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈເປັນຍິ່ງມາຍັງທ່ານ Bill Hughes, ທ່ານ Francois Le Berre, ທ່ານ Yuri Lukin, ທ່ານ Vladimir Odinchenko, ທ່ານ Buntje Soetanto, ທ່ານ Richard Struijk ແລະ ທ່ານ Peter Paul van Dijk ສຳລັບການເລຍສະຫຼະເວລາ ແລະ ຂໍ້ມູນອັນມີຄ່າຂອງພວກທ່ານເຊິ່ງໄດ້ປັບປຸງໂຄງຮ່າງຄຳແນະນຳນີ້.

ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທ່ານທີ່ລ້ຽງສັດພາຍໃນຂອບເຂດຂອງລັດ ແລະ ການປະສົມພັນສັດແບບທີ່ຖືກກັກຂັງເຊັ່ນວ່າ: ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ, ສັດຈຳພວກມີປີກ, ລັດເລືອຄານ, ປາ ແລະ ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງ ຜູ້ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມໃຈດີເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳແນະນຳນີ້ສຳເລັດ. ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາພະນັກງານຈາກຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ອົງການວິທະຍາສາດຂອງ CITES ຫຼາຍໆທ່ານທີ່ແບ່ງປັນປະສົບການກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທາຍທີ່ຜັງຢູ່ໃນຕົວໃນການສຳຫຼວດສະຖານທີ່ຕ່າງໆເພື່ອຈັດແບ່ງປະເພດຂອງສັດ.

ສູດທ້າຍນີ້, ພວກຂ້າພະເຈົ້າຢາກຈະຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທ່ານ Dena Cator ແລະ ທ່ານ Richard Jenkins ຈາກ IUCN ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ໄດ້ມີການປັບປຸງເອກະສານໃນຂັ້ນຕອນສູດທ້າຍ ແລະ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງທ່ານ Claire Beastall ຈາກ TRAFFIC ປະຈຳອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ສະລຳຄວາມພະຍາຍາມຂອງນາງໃນການຜະລິດເຊິ່ງເປັນພາກສ່ວນທຳຂອງການປະສານສົມທົບໃນຂັ້ນຕົ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງຮ່າງສຳລັບແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ.

ພາກທີ 1. ພາກສະເໜີ

ສັດທີ່ຖືກປະສົມພັນຫຼື
 ສັດລ້ຽງໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຖືກກັກຂັງແບບມີການຄວບຄຸມ,
 ຈຳນວນສັດທີ່ເກີດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດແບບເອກະລາດ,
 ຍົກເວັ້ນການຫາກຸ້ມຕົວຢ່າງໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດບາງໂອກາດ
 ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການປະສົມພັນລະຫວ່າງພັນທີ່ໃກ້ຊິດກັນ
 ກໍ່ສາມາດນຳໄປຄ້າຂາຍໄດ້ໂດຍບໍ່ສະຈາກຜົນອັນຕະລາຍຕໍ່ຈຳນວນຂອງສັດທີ່ເກີດໃນສະພາບແວດ
 ລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ສັດໄດ້ຮັບໄພອັນຕະລາຍ,
 ໂດຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນໃນການລອກຫາສັດ,
 ການຄ້າຂາຍສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງສາມາດສົ່ງຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາພູມ
 ການອະນຸລັກຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມຂອງສັດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດທີ່ກຳລັງໝົດໄປຢ່າງຮູ້
 າຍແຮງ. ໃນວິທີດັ່ງກ່າວ, ການລ້ຽງສັດສໍາລັບການຄ້າຂາຍເປັນຕົ້ນແມ່ນໄຂ່ຫຼື
 ລູກອ່ອນທີ່ມີໂອກາດລອດຊີວິດໄດ້ໜ້ອຍຫຼາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດເຊິ່ງຖືກ
 ເກັບໄວ້ຫຼືລ້ຽງໃນຮູບແບບກັກຂັງ
 ແມ່ນລະບົບການຜະລິດທີ່ມີຄວາມປອດໄພທາງຊີວະວິທະຍາ
 ນອກນັ້ນຍັງສາມາດປຶກສາຫາລືກັນກ່ຽວກັບຈຳນວນທີ່ເໝາະສົມຂອງສັດໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທ
 ຳມະຊາດໄດ້ຕື່ມອີກ.

ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີການຄວບຄຸມທີ່ເໝາະສົມບັງຄັບໃຊ້ກັບການປະສົມພັນສັດທີ່ຖືກກ
 ັກຂັງແລະການດຳເນີນກິດຈະການລ້ຽງສັດ,
 ມັນກໍ່ມີທາງເປັນໄປໄດ້ແນ່ນອນທີ່ສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ຈະໄດ້ຮັບແລະ
 ລ້ຽງສັດທີ່ໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດແບບຜູ້ດຶກໝາຍ.
 ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບໍ່ໃຫ້ບັນຫານີ້ເກີດຂຶ້ນ, ມັນມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຄະນະບໍລິຫານຂອງ
 CITES ແລະ
 ອົງການນິຕິບັນຍັດຂອງລັດຖະບານຕ້ອງດຳເນີນການສໍາຫຼວດການດຳເນີນກິດຈະການທັງໝົດເປັ
 ນປົກກະຕິ ແລະ
 ມີປະສິດທິຜົນພາຍໃຕ້ຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນທີ່ຈະລ້ຽງ, ມຕົວຢ່າງຂອງສັດເຫຼົ່າ
 ນີ້ສໍາລັບການຄ້າຂາຍ.

ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງຈະຕ້ອງຮູ້ກ
 ັບສັດທີ່ກຳລັງຖືກຄຸ້ມຄອງເປັນຢ່າງດີໃນຮູບແບບກັກຂັງໂດຍສະຖານທີ່ນັ້ນ.
 ການສໍາຫຼວດຈະຕ້ອງດຳເນີນກ່ອນການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບປະຫວັດຄວາມເປັນມາບາງຢ່າງທີ່ເປ
 ັນຄຳທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ. ຕົວຢ່າງ: ຂໍ້ມູນທີ່ທັນສະໄໝທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ ແລະ
 ສະຖານະພາບຂອງສັດຫຼາຍປະເພດທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຂຶ້ນໃນ CITES
 ສາມາດລອກຫາຂໍ້ມູນໄດ້ທີ່: www.iucnredlist.org.
 ນີ້ເປັນສິ່ງສໍາຄັນຢ່າງໃດວ່າການດຳເນີນການສໍາຫຼວດຄັ້ງທຳອິດຫຼື
 ໃນກໍລະນີອື່ນໆ
 ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ສະຖານທີ່ນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວໄດ້ມີການປ່ຽນແປງການຄຸ້ມຄອງ
 ຫຼືຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງຕົນອອກໄປຕື່ມເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາສັດຊະນິດໃໝ່ເຂົ້າມານຳ.
 ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ໃຫ້ເປັນພະນັກງານທີ່ສູງກວ່າໃນຄະນະບໍລິຫານ
 ໃນເມື່ອມີການສໍາຫຼວດຈະຕ້ອງຜູ້ຕາງໜ້າອົງການວິທະຍາສາດຫຼື
 ຊ່ວຍຊານເອກະລາດຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກມອບສິດ.

ການກວດສອບທີ່ດຳເນີນໄປດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມແລະເອົາໃຈໃສ່ເປັນຢ່າງດີຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ
 ສະຖານທີ່ນັ້ນ:

- ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ແລະ ດໍາເນີນກົດລະການຖືກຕ້ອງກຽມພຽງບໍ່ວິກິດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ຂະຫຍາຍພັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການເພີ່ມກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ຖືກຈັບມາເປັນປົກກະຕິ ຫຼື ດ້ານກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດນັ້ນມາແບບຜິດກົດໝາຍ ແລະ
- ສາມາດຂະຫຍາຍພັນສັດໄດ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ອ້າງວ່າເປັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງ ຫຼື ລ້ຽງ.

ການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ເປັນປົກກະຕິໃນຈຳນວນ ແລະ ປະເພດຂອງສັດທີ່ຖືກຜະລິດ ແລະ ສົ່ງອອກດ້ວຍສະຖານທີ່ເຫຼົ່າຄວນຈະຖືກດໍາເນີນດ້ວຍການເບິ່ງແຍງ ແລະ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່.

ການສໍາຫຼວດເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງມີການຈົດບັນທຶກລະອຽດໂດຍຄະນະບໍລິຫານ. ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ລະຫັດເຫຼົ່າກຳເນີດມີຄວາມຖືກຕ້ອງ

ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມເຫັນຕໍ່ໃບອະນຸຍາດການສົ່ງອອກຂອງ CITES ເປັນຕົ້ນແມ່ນເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກທີ່ດ້ານການຄ້າທີ່ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ການຄ້າທີ່ເປັນສິ່ງທີ່ຕະຫຼາຍຂອງສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງ ແລະ/ຫຼື ສັດທີ່ຖືກລ້ຽງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີຂອງ CITES ເຊິ່ງຈະຖືກຍອມຮັບໂດຍຄູ່ມື ຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ ແລະ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມແຕກຕ່າງ ເພື່ອທີ່ຈະພົບສູດຄວາມຊຸດແຈນຂອງເອກະສານທີ່ສົ່ງອອກ.

ຄໍາແນະນຳນີ້ໄດ້ເປັນແມ່ແບບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການສໍາຫຼວດຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ເອກະສານຄໍາແນະນຳສໍາລັບສະຖານທີ່ປະສົມພັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງປະເພດສັດເລືອກໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການມອບໝາຍໂດຍກອງເລຂາຂອງ CITES ແລະ ສໍາເລັດລົງດ້ວຍ TRAFFIC (2013)

ເຊິ່ງມັນໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຕົວຢ່າງຂອງວິທີການດໍາເນີນງານທີ່ໄປທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ ຕໍ່ໄປນີ້ ສາມາດບໍ່ບໍ່ງ່າໃຫ້ມີຄວາມຊຸດແຈນຍິ່ງຂຶ້ນຕໍ່ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ.

ຄູ່ມືການສໍາຫຼວດສັດເລືອກສາມາດຄົ້ນຫາໄດ້ທີ່: <https://cites.unia.es/cites/file.php/1/files/cb-captive-breeding-manual-en.pdf>.

ພາກທີ 2. ວິທີນຳໃຊ້ຄູ່ມືການສໍາຫຼວດ

ຄູ່ມືນຳໃຊ້ຫົວໜ້າແນະນຳໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ຜ່ານ 3 ຂັ້ນຕອນຂອງການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ດັ່ງນີ້:

- ກ່ອນສໍາຫຼວດສະຖານທີ່;
- ຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່; ແລະ
- ພາຍຫຼັງທີ່ສໍາຫຼວດສະຖານທີ່.

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການສໍາຫຼວດ 3 ຂັ້ນຕອນນີ້ຈະຕ້ອງມີການປົບປຸງ ເພື່ອກຳນົດຄວາມແນະນຳຂອງການກ່າວອ້າງສະຖານທີ່ຂອງການປະສົມພັນ ແລະ/ຫຼື ການລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງ. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ວ່າອົງການນິຕິບັນຍັດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕ້ອງເກັບລາຍລະອຽດ ແລະ

ຂໍ້ມູນບັນທຶກຂອງການສໍາຫຼວດໃຫ້ຊັດເຈນ
ເນື່ອງຈາກວ່າຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສໍາຄັນຍິ່ງສໍາລັບການຕິດຕາມກວດກາໄລຍະຍາວ
ແລະການປະເມີນລະດັບຂອງການຜະລິດແລະ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວົງການບໍລິຫານໄດ້ຍາວມາປະຈຳປີ.

ສໍາລັບແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ, ໄດ້ມີຄໍາແນະນຳລະອຽດ ແລະ ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ.
ເລີ່ມຕົ້ນຂັ້ນຕອນທຳອິດຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນທີ 1: ກ່ອນສໍາຫຼວດສະຖານທີ່.
ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າທຸກໆໜ້າວົງແລະ
ຂັ້ນຕອນໄດ້ມີຄວາມສໍາເລັດກ່ອນຈະດຳເນີນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1: ກ່ອນສໍາຫຼວດສະຖານທີ່

ຈຸດປະສົງຂອງຄູ່ມືນີ້ແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງວິກາງານທີ່ໄປສໍາລັບຄະນະບໍລິຫານແລະ ອົງການວິທະຍາສາດພາຍໃນປະເທດຂອງ CITES ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການປະເມີນສະຖານທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜະລິດກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ປະສົມພັນແລະ/ຫຼື ຖືກລ້ຽງແບບກັກຂັງ ແລະ ຊ່ວຍໃນການປະເມີນຄວາມອາດສາມາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສາມາດຜະລິດສັດໄດ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ຖືກຄ້າຂາຍໃນແຕ່ລະປີ. ການສໍາຫຼວດການປະສົມພັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງ ແລະ ສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍຈະຕ້ອງດໍາເນີນຕາມອຸດົມການໃນແຕ່ລະປີ ເຊິ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນແຜນວຽກຂອງຄະນະບໍລິຫານ ແລະ ມີຄວາມສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ດ້ານລະບົບການຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ.

A. ການກຳນົດເວລາຂອງການສໍາຫຼວດ

ຖ້າຫາກວ່າມີການອະນຸຍາດໃຫ້ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອລ້ຽງຫຼື ປະສົມພັນກຸ່ມຕົວຢ່າງໃນຮູບແບບກັກຂັງ, ເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງການສໍາຫຼວດລະບົບການ ແມ່ນເພື່ອກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ

ຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງການດໍາເນີນກິດຈະການ. ດັ່ງນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນເພື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີການສໍາຫຼວດນັ້ນເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັບກິດຈະກຳ (ເຫດການ) ຫຼັກຫຼີ້ນ ມີລັກສະນະ (ຫຼື ກຳນົດ) ເຖິງລະບົບບໍລິຫານທີ່ກຳລັງຖືກປະຕິບັດ (ເຊັ່ນວ່າ: ການລ້ຽງ ແລະ/ຫຼື ການປະສົມພັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງ).

ບ່ອນທີ່ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດກຳລັງຖືກລ້ຽງ ແລະ/ຫຼື ປະສົມພັນໃນຮູບແບບກັກຂັງ, ການສໍາຫຼວດຄວນຈະເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນດັ່ງນີ້:

- ການເກັບກຳ ແລະ ໄລຍະການຟັກຂີ່ ແລະ/ຫຼື ການລ້ຽງດູສັດແຮກເກີດທີ່ຖືກຈັບມາໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ໄດ້ຖືກຈັດສົ່ງໄປຍັງສະຖານທີ່ເພື່ອຟັກຂີ່ ແລະ/ຫຼື ການລ້ຽງສັດໃນກໍລະນີດໍາເນີນກິດຈະການ ຫຼື
- ການຟັກຂີ່ ແລະ ການອອກເປັນໂຕຢູ່ກັບທີ່ ແລະ/ຫຼື ເກີດໃນກໍລະນີຂອງກິດຈະການປະສົມພັນທີ່ຖືກກັກຂັງແບບວົງຈອນປິດ.

B. ການກະກຽມກ່ອນສໍາຫຼວດ (ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດຢ່າງໜ້ອຍໄລຍະເວລາ 24 ກ່ອນສໍາຫຼວດ)

ບັນດາຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນໃນເວລາທີ່ມີການກະກຽມ ເພື່ອສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ທີ່ຜະລິດ, ເກັບມ້ືນ ແລະ ສົ່ງອອກກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດດ້ວຍເຈດຈຳນົງຂອງການສົ່ງອອກລູກສັດທີ່ໄດ້ຂະຫຍາຍພັນ.

1. ກວດສອບຂໍ້ມູນບັນທຶກທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອເກັບມ້ືນ, ປະສົມພັນ ຫຼື ລ້ຽງກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ຍັງເປັນຄຳຖາມຢູ່. ໃຫ້ຢືນຢັນວ່າບໍ່ມີການເຮັດຜິດຫຼື ລ້ວງລະເມີດລະບົບກິດໝາຍທີ່ຍັງເປັນບັນຫາຄົງຄ້າງທີ່ກຳລັງຖືກສອບສວນໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ກິດໝາຍ.
2. ກຳນົດຂໍ້ມູນການບັນທຶກ ແລະ ການສໍາຫຼວດຈາກອະດີດວ່າມີການຄຸ້ມຄອງແບບກັກຂັງປະເພດໃດແດ່ທີ່ກຳລັງປະຕິບັດຢູ່ ໂດຍສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ (ເຊັ່ນວ່າ: ການປະສົມພັນ, ການລ້ຽງແບບກັກຂັງ ແລະ/ຫຼື ການເກັບໄວ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ).

ມີຫລາຍສະຖານທີ່ປະຕິບັດລວມກັນບາງສ່ວນ (ຫຼື ທັງໝົດ) ຂອງລະບອບການຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວມາໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ການສໍາຫຼວດຂອງສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຕ້ອງການການກວດເບິ່ງຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ຖືກຖ່ວງຂຶ້ນຕໍ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແບບຟອມຂອງການຄຸ້ມຄອງໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸ້ມຂຶ້ນຕໍ່ ມຸດຊັບວ່າ: ການປະສົມພັນ ແລະ ການລ້ຽງສັດທີ່ຖືກກັກຂັງ.

ສໍາລັບກິດຈະການທີ່ຫາກໍ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາໃໝ່, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໃນການຮ່ວມມືກັບອົງການວິທະຍາສາດ ຈະຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບ. ການກວດສອບຄັ້ງທຳອິດເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງເຮັດ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມລະອຽດກ່ຽວກັບວິທີການບໍລິຫານແບບກັກຂັງທີ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ແລະ ຈຳນວນຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງສັດທີ່ຖືກກັກຕົວໄວ້ ເພື່ອສາມາດປຶບທົບກັບການກວດສອບຄັ້ງຖັດໄປໄດ້.

3. ກວດສອບຂໍ້ມູນບັນທຶກທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ເພື່ອກຳນົດວ່າກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດປະເພດໃດໄດ້ຖືກກັກຂັງໄວ້ໃນສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ນັ້ນ ແລະ ກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດປະເພດໃດ (ສັດທີ່ມີຊີວິດ, ໜຶ່ງ ແລະ ອື່ນໆ) ແລະ ປະລິມານ (ຈຳນວນ ຫຼື ນ້ຳໜັກ) ທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກໃນອະດີດ. ບັນທຶກຂໍ້ມູນນີ້ໃສ່ ແບບຟອມທີ 1 (ໃນໜ້າ 15).

4. ເພື່ອປະເມີນຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ມີຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດ ຫຼື ຊັ້ນປີທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ຈະຕ້ອງມີຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສໍາຫຼວດ, ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ (ໃນໜ້າ 9) ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງກ່ອນ ຫຼື ຖ້າຫາກວ່າມີຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມມາ ກໍ່ຮຽບຮ້ອນການດີ. ໃຫ້ສູດເກດເບິ່ງວ່າຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ສາມາດພົບເຫັນຢູ່ນີ້ ແມ່ນການຜະລິດລວມທັງໝົດຂອງປີທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດລົບກັບຈຳນວນທີ່ຂາຍ/ສົ່ງອອກໂດຍສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ອັດຕາການຕາຍສະເລ່ຍໃນຊ່ວງໄລຍະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຊັ້ນປີນັ້ນໆ. ຍ້ອນແນວນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີສະຕິລະວັດ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນກ່ອນໜ້ານີ້ກ່ຽວກັບການສໍາຫຼວດ ແລະ ການຫາມາໄດ້, ການຂາຍ ແລະ ການສໍາຫຼວດກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດ.

5. ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າທຸກຮູບແບບການສໍາຫຼວດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນທັງໝົດ ແລະ ການຂັບຍອມປະກອບເຄື່ອງມືໄດ້ນຳເອົາມາເພື່ອມາຍົບຍາມການສໍາຫຼວດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມຈຳເປັນໃນການຈົດຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ. ຖ້າຖືກໄປໄດ້ໃຫ້ນຳໃຊ້ກ້ອງຖ່າຍຮູບ ເພື່ອເອົາໄປຊ່ວຍໃນການຂັບລາຍລະອຽດຂອງການສໍາຫຼວດ.

6. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແນ່ໃຈທີ່ສຸດ, ຈະຕ້ອງມີເຈົ້າໜ້າທີ່ສອງທ່ານດຳເນີນການສໍາຫຼວດ ເພື່ອຮັບປະກັນການບໍ່ເອົາຄວາມຄິດເຫັນຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວເຂົ້າກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນດຽວທີ່ກຳລັງຖືກມີການປະນີປະນອມໃນກໍລະນີທີ່ວ່າມີການຄວາມບໍ່ກົງກັນ ຫຼື ຄວາມຜິດປົກກະຕິໄດ້ຖືກກວດສອບ.

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ໜ້າວົກທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດ (ໃຫ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍໃສ່ກ່ອງເມື່ອສໍາເລັດ):

- ໃຫ້ຢືນຢັນວ່າເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ ຫຼື ຜູ້ຈັດການຈະມີໜ້າຢູ່ສະຖານທີ່ເພື່ອສໍາຫຼວດ.
- ໃຫ້ຢືນຢັນວ່າເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ ຫຼື ຜູ້ຈັດການຮູ້ຕົວວ່າຕ້ອງການຂໍ້ມູນປະເພດໃດ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຄວາມຕ້ອງການໃຈສະໜອງຂໍ້ມູນບັນທຶກຂອງສັດລ້ຽງໃຫ້ (ເຊັ່ນວ່າ: ສໍາເນົາໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດເພື່ອເກັບມ້ຽນ, ຂໍ້ມູນບັນທຶກກ່ຽວກັບການປະສົມພັນສັດ ແລະ ອື່ນໆ).
- ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາຕື່ມໃສ່ ແບບຟອມທີ 1 ສໍາເລັດ (ໃນໜ້າ 15)
ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຽມກວ້າງຂອງສັດປະເພດໃດທີ່ສະຖານທີ່ລ້ຽງໄດ້ຮັບການຈັດທະບຽນເພື່ອເກັບມ້ຽນສັດ ແລະ ຈໍານວນກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ຖືກກັກຂັງໄວ້. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ, ນີ້ຈະຕ້ອງຕອບສະໜອງຕາມການສໍາຫຼວດຄັ້ງທໍາອິດຂອງທ່ານ ແລະ ແບບຟອມທີ 1 ກໍຈະຕ້ອງຕື່ມໃຫ້ສໍາເລັດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາລົງຍັດມາຕອນນີ້.
- ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ຕອນນີ້ (ໃນໜ້າ 9).
- ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າທ່ານມີອຸປະກອນການຂົນ (ເຊັ່ນວ່າ: ສໍດໍາ, ປີ້ມບັນທຶກ, ໄມ້ບັນທັດ), ບົດລາຍງານຂອງການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ (ຖ້າມີ) ແລະ ຮູບຖ່າຍ (ຖ້າມີ).

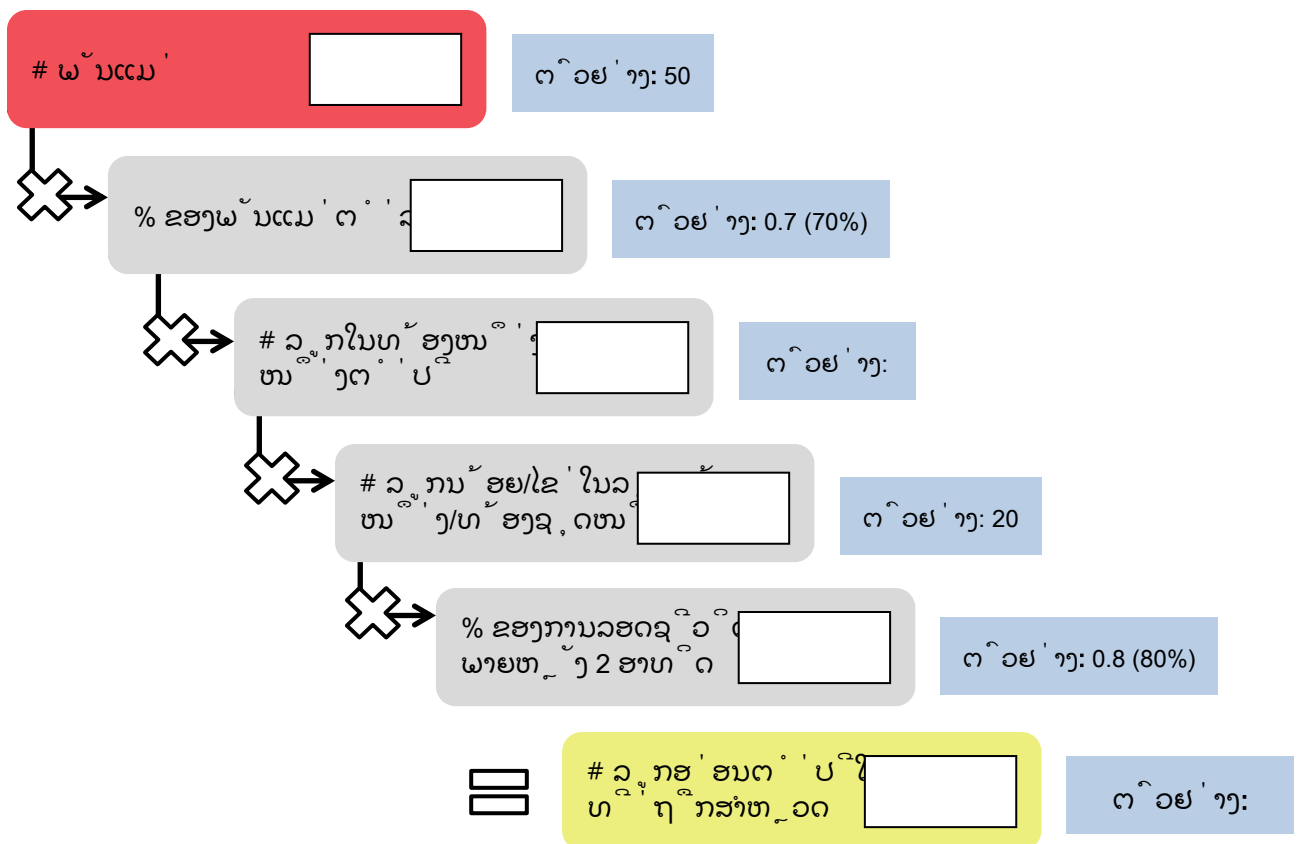
ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ

ເຄື່ອງຄຳນວນນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ນັກສໍາຫຼວດປະເມີນຈໍານວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງໂຕສັດໄດ້ຢ່າງອັດຕະວິໄສທີ່ມີຄວາມສາມາດຜະລິດໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງໂດຍອີງໃສ່ຈໍານວນຂອງສັດເພດແມ່ ໂຕໃຫຍ່ (ທີ່ສືບພັນ) ທີ່ຖືກສັງເກດ ແລະ ຈໍານວນສະເລ່ຍຂອງລະດູການສືບພັນຕໍ່ປີ. ການຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນການສໍາຫຼວດ (ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຜົນຂອງການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ເອກະສານບັນທຶກການສົ່ງອອກ ແລະ ອື່ນໆ). ຫຼັງຈາກນັ້ນການຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດຊ້ໍາຄືນໂດຍນຳໃຊ້ຈໍານວນຂອງສັດລ້ຽງທີ່ໄດ້ສັງເກດຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການສໍາຫຼວດໃນປະຈຸບັນ. ການຄິດໄລ່ດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດເຮັດແຕກຕ່າງກັນໄດ້ (ເຊັ່ນວ່າ: ການນຳໃຊ້ສ່ວນແບ່ງ) ເພື່ອກຳນົດເອົາຈໍານວນຂອງລ້ຽງທີ່ເປັນເພດແມ່ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຫ້ຕອບສະໜອງກັບການຜະລິດທີ່ຖືກລາຍງານປະຈໍາປີໄດ້.

ໃຫ້ເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ຫ້ອງສີແດງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດໃນຫ້ອງສີເຫຼືອງໃນແຜ່ນພາບລຸ່ມນີ້ ເພື່ອຕື່ມຂໍ້ມູນການຄຳນວນຄວາມສາມາດຂອງການຜະລິດໃສ່ກ່ອນ ແລະ

ຫຼັງຈາກການສຳຫຼວດ

ໂດຍອີງໃສ່ການການຜະລິດທົ່ວໄດ້ລາຍງານໄປແລ້ວໃນສະຖານທົ່ວລັດຢູ່ດັ່ງກ່າວ
ເຊິ່ງມີຄຳອະທິບາຍໄວ້ໃນແຜ່ນພາບລຸ່ມນີ້:

ຕ ວກໍານ ດການປະສ ມພ ນ	ຂ ມູນທ ປ ອນເຂ າເຄ ອງຄໍານວນການຜະລິດ
# ຂອງພັນແມ່	ຈໍານວນທັງໝົດຂອງພັນແມ່ ທີ່ ໃດ ສ ງເກດ ຫຼື ກ່າວອ້າງເປັນສັດຢູ່ ໃນສະຖານທີ່ ລ້ຽງສັດ. ໃຫ້ ຕື່ມຂໍ້ ມູນຕົວເລກໃສ່ ໝົດ. ຕົວຢ່າງ: 50.
ຄ່າ % ຂອງພັນແມ່ ຕໍ່ ລະດູ	ເປີເຊັນ (ອັດຕາສ່ວນ) ສະເລ່ຍຂອງການຂະຫຍາຍພັນແມ່ ໃນທ້ອງຊຸດ ທຸກໆ ລະດູ ໃນທ້ອງຖານ ທີ່ ປຸ. ຂໍ້ ມູນນີ້ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ ໂດຍສະຖານທີ່ ລ້ຽງສັດ ແຕ່ ວ່າຈະຕ້ອງມີ ການຢືນຢັນໂດຍນໍາໃຊ້ ແຫຼ່ງຂໍ້ ມູນທາງ ນອກທີ່ ໜ້າເຊື່ອຖື. ຕົວຢ່າງ: ຕື່ມ 70% ໃສ່ ເທົ່າກັບ 0.7.
ຈໍານວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງລູກໃນທ້ອງ ຫຼື ທຸກໆ ທ້ອງຊຸດ ທຸກໆ ປຸ	ຈໍານວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງລູກໃນທ້ອງ ທຸກໆ ທ້ອງຊຸດ ທຸກໆ ປຸ ທີ່ ເພດແມ່ ຂະຫຍາຍພັນຕໍ່ ປຸ. ຂໍ້ ມູນນີ້ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ ໂດຍສະຖານທີ່ ລ້ຽງສັດ ແຕ່ ວ່າຈະຕ້ອງມີ ການຢືນຢັນໂດຍນໍາໃຊ້ ແຫຼ່ງຂໍ້ ມູນທາງ ນອກທີ່ ໜ້າເຊື່ອຖື. ໃຫ້ ຕື່ມຂໍ້ ມູນຕົວເລກໃສ່ ໝົດ. ຕົວຢ່າງ: 2.
ຈໍານວນຄ່າສະເລ່ຍຂອງລູກອ່ອນ/ຂໍ້ ໃນລູກທ້ອງທຸກໆ ທ້ອງຊຸດ ທຸກໆ ປຸ	ມູນ ສາມາດສະໜອງໃຫ້ ໂດຍສະຖານທີ່ ລ້ຽງສັດ ແຕ່ ວ່າຈະຕ້ອງມີ ການຢືນຢັນໂດຍນໍາໃຊ້ ແຫຼ່ງຂໍ້ ມູນທາງ ນອກທີ່ ໜ້າເຊື່ອຖື. ໃຫ້ ຕື່ມຂໍ້ ມູນຕົວເລກໃສ່ ໝົດ. ຕົວຢ່າງ: 20.
1 ຄ່າສະເລ່ຍ % ຂອງການລອດຊີວິດພາຍຫຼັງ 2 ອາທິດ	ຈໍານວນສະເລ່ຍຂອງຂໍ້ ຫຼື ລູກອ່ອນທີ່ ມີ ຊີວິດລອດມາໄດ້ 2 ອາທິດພາຍຫຼັງທີ່ ອອກຈາກເປືອກຂໍ້ ຫຼື ເກີດ. ໃຫ້ ຕື່ມເປີເຊັນ (ຂອງລູກອ່ອນທີ່ ລອດຊີວິດ) ໃສ່. ຕົວຢ່າງ: ຕື່ມ 80% ໃສ່ ເທົ່າກັບ 8.
# ຂອງລູກອ່ອນຕໍ່ ປຸ ໃນສະຖານທີ່ ຖືກວັດສອບ	ຈໍານວນສະເລ່ຍຂອງລູກອ່ອນທີ່ ໃດ ສ ງເກດ ຫຼື ກ່າວອ້າງຈໍານວນຂອງສັດ ລ້ຽງເພດແມ່ ທີ່ ສາມາດຂະຫຍາຍພັນໃນແຕ່ ລະປຸ.

ຂໍ້ ນຕອນທີ 2: ຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່

A. ການປະຊຸມກັບເຈົ້າຂອງຫຼື ຜູ້ ຈັດການສະຖານທີ່

1. ເມື່ອມາຮອດສະຖານທີ່ ແລ້ວ ໃຫ້ ເຂົ້າພົບກັບເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ ຫຼື ຜູ້ ຈັດການ. ໃຫ້ ຄໍາອະທິບາຍສໍາລັບ ຈຸດປະສົງຂອງການສໍາຫຼວດ ແລະ ຢືນຢັນປະເພດຂອງຂໍ້ ມູນທີ່ ຈະໄດ້ ເກັບກໍາອີກເທື່ອ ອີກໜຶ່ງ.

1 % ຂອງລູກອ່ອນທີ່ ລອດຊີວິດພາຍຫຼັງ 2 ອາທິດເປັນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ ບໍ່ ມີ ກົດເກນ ເຊິ່ງ ສັດປະເພດຕ່າງໆ ສ່ວນໃຫຍ່ ປະເຊີນກັບສັນຕາການຕາຍສູງທີ່ ສຸດ. ພວກເຮົາ ຮູ້ ແລ້ວ ວ່າໄລຍະເວລາ 2 ອາທິດອາດຈະມີ ຄວາມໝາະສົມກັບກຸ່ມ ມາດຕິຢ່າງສັດບາງຊະນິດ ທີ່ ຍາກວ່າ ປະເພດອື່ນໆ ແລະ ສິ່ງເສີມນຳ ກໍສໍາຫຼວດໃຫ້ ນໍາໃຊ້ ຕົວປະເມີນສະເພາະໃນການຈັດປະເພດຂອງຕົນເອງໃນບັນທຶກ ຈໍາເປັນ.

- ຢືນຢັນກັບເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ ຫຼື ຜູ້ຈັດການກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ຕື່ມໃສ່ໃນ ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ 1 ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດຄັ້ງກ່ອນ ຫຼື ເອກະສານບັນທຶກທາງການຄ້າ. ອັບເດດແບບຟອມຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ມີສະຕິລະວັງຕົວກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນທີ່ຕື່ມໃສ່ໃນ ແບບຟອມທີ 1 ເຊິ່ງມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຳນວນກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດກ່ອນໜ້ານີ້ ແລະ ກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການຄ້າຂອງສະຖານທີ່ລ້ຽງໃນອະດີດ ພ້ອມທັງຂໍ້ມູນທີ່ຕອບສະໜອງໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຈັດການສະຖານທີ່ລ້ຽງ, ໃຫ້ຈື່ຢູ່ໃນໃຈ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນໃຈ ຖ້າຫາກວ່າມັນມີຫຼັກຖານຢືນຢັນຈາກສິ່ງທີ່ສັງເກດຊ່ວຍໄລຍະການສໍາຫຼວດຕົວຈິງ.

B. ການສໍາຫຼວດສໍາຖານທີ່

- ສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ນຳເຈົ້າຂອງ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຈັດການສະຖານທີ່. ໃນເວລາດຳເນີນການສໍາຫຼວດ ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີຮູບຖ່າຍເອົາກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດຈາກຂັ້ນຕອນຂອງຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທັງໝົດ, ບໍລິເວນທີ່ມີຮົ່ວລ່ອມ ຫຼື ສະຖານທີ່ກັກຂັງ, ສາງອາຫານ ແລະ/ຫຼື ບໍລິເວນທີ່ກະກວັມ ແລະ ບໍລິເວນຟັກຂີ່.
- ຕື່ມຄຳຖາມໃສ່ ແບບຟອມທີ 2-4, ຈື່ຢູ່ໃນໃຈກ່ຽວກັບລະດັບການຜະລິດຂອງສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກ່າວອ້າງອີງໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຈັດການ.
- ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ໃນ ແບບຟອມທີ 2-4, ສຳເລັດການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດ (ໃນໜ້າ 12) ເພື່ອຈຳແຍກແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງສັດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ນັ້ນໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ.
- ພາຍຫຼັງທີ່ດຳເນີນການສໍາຫຼວດສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງ ແລະ ສະຖານທີ່ຕົວຈິງແລ້ວ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກຄະນະບໍລິຫານ ແລະ (ໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມທັງສຸດ) ຕົວແທນຈາກອົງການວິທະຍາສາດຈະຕ້ອງເຂົ້າພົບປະກັບເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຈັດການຂອງກິດຈະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເພື່ອກວດສອບເອກະສານບັນທຶກ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສໍາຫຼວດ.

ໜ້າວົກທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດມື້ໜຶ່ງ:

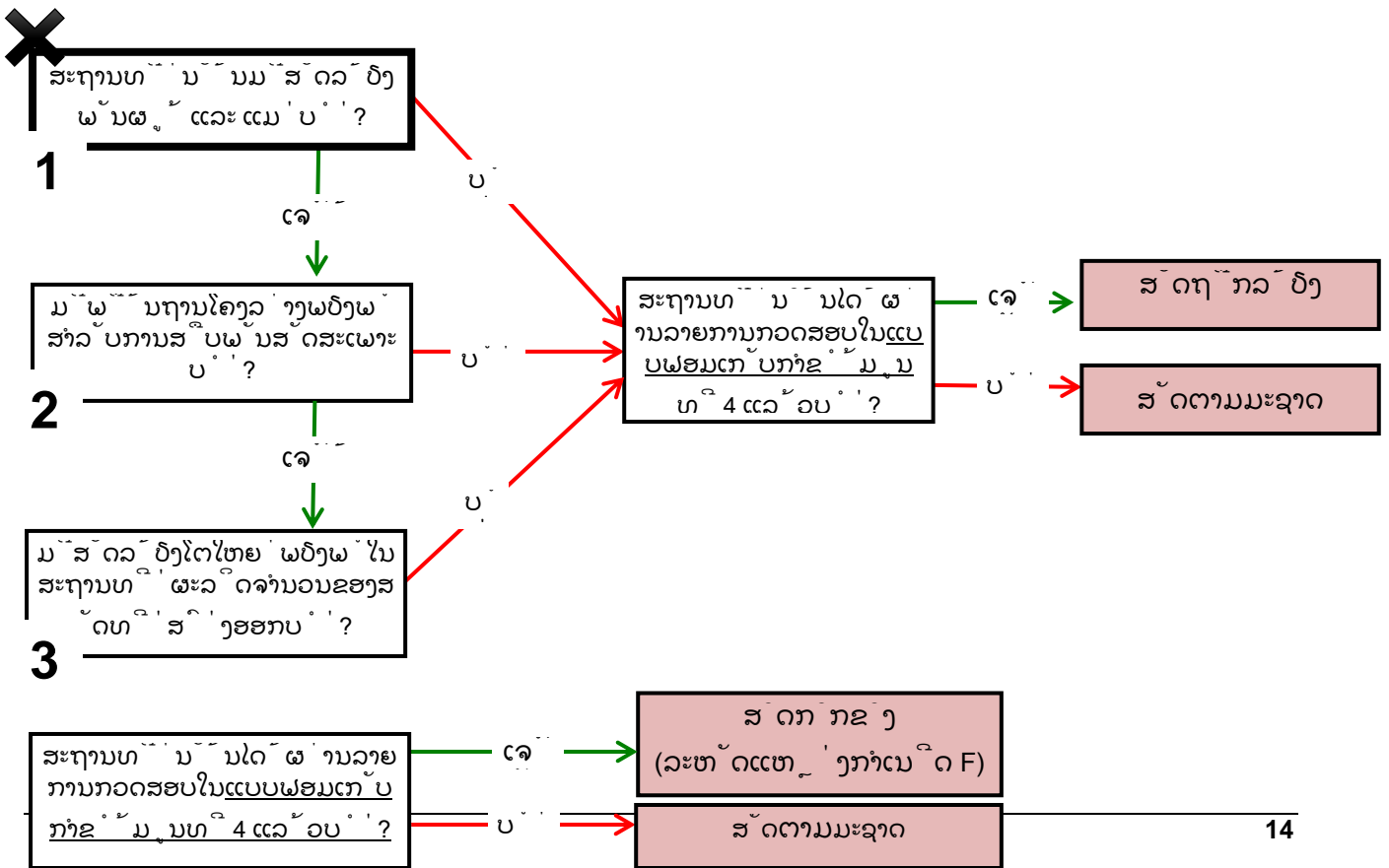
- ຕື້ມຂໍ້ມູນໃສ່ໃນແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ 2-4 (ໃນໜ້າ 16-19).
- ສໍາເລັດການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດ (ໃນໜ້າ 12).

ຂໍ້ສັງເກດກ່ຽວກັບແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນ

1. ແບບຟອມເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ນຳບູລິນ ຈະຕ້ອງບັນທຶກເອົາຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ກຳລັງສໍາຫຼວດ ພ້ອມທັງຈຳນວນ ແລະ ປະເພດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງສັດທີ່ກຳລັງຖືກລ້ຽງ ຫຼື ປະສົມພັນໃດໜຶ່ງສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນ.
ຄວາມຮູ້ທີ່ເກດຂຶ້ນມາກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານັ້ນໃນບາງເວລາ ເຊິ່ງຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການປົບປຸງ ແລະ ກວດສອບໃນອະນາຄົດ ແລະ ກົດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຜິດກົດໝາຍບໍ່ມີຊັອນ. ທຸກແບບຟອມເກັບກຳເອກະສານຈະຕ້ອງໄດ້ພິມອອກກ່ອນການສໍາຫຼວດໃນແຕ່ລະຄັ້ງ.
2. ແບບຟອມທີ່ 1 (ໃນໜ້າ 16)
ຈະຕ້ອງໄດ້ຕື້ມຂໍ້ມູນໃສ່ກ່ອນການສໍາຫຼວດສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງໃນຂໍ້ມູນຈາກການຢ້ຽມຢາມຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ. ນັກສໍາຫຼວດສາມາດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງມີຄວາມຄຸ້ນຄົບ ພ້ອມທັງສະຖານທີ່ກ່ອນຈຳນວນການສໍາຫຼວດ ແລະ ມີຂໍ້ມູນອ້າງອີງພື້ນຖານໃຫ້ກັບສະຖານທີ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າເຮົາອ້າງອີງເພື່ອຫຍັງກັບສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ຖືກສັງເກດເບິ່ງ.
3. ແບບຟອມທີ່ 2 (ໃນໜ້າ 17)
ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ແລະ ຕ້ອງຕື້ມໃສ່ໃນຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດ.
4. ແບບຟອມທີ່ 3 (ໃນໜ້າ 18)
ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເກັບຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດແຕ່ລະຕົວທີ່ກຳລັງປະສົມພັນ ຫຼື ລ້ຽງໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງຕື້ມໃສ່ໃນຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດ.
5. ແບບຟອມທີ່ 4 (ໃນໜ້າ 19) ຈະຕ້ອງໄດ້ຕື້ມໃສ່ຕ່າງໆ ຫາກຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດ ແລະ ສໍາເລັດຕາມຫຼັງ.
ນຳໃຊ້ແບບຟອມນີ້ເພື່ອຮັບປະກັນການກຳນົດໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ນັ້ນ ໂດຍໃຫ້ຄະແນນຄຳຖາມເປັນຊຸດ ແລະ ສົມທົບກັບຕາຕາລາງທີ່ 2 ໃນໜ້າ 21 ກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ແບບຟອມທີ່ 4 ຈະຊ່ວຍກຳນົດລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດສໍາລັບກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ສະຖານທີ່ລ້ຽງນັ້ນໄດ້ຂ້າຍໄປແລ້ວຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດ

1. ເພື່ອກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງກຸ່ມຕົວຢ່າງສັດທີ່ສະຖານທີ່ລັດຖະສັດໄດ້ຄັ້ງນັ້ນໄດ້ຄັ້ງຂາຍໄປແລ້ວ, ໃຫ້ຂໍຜູ້ຈັດການອະທິບາຍຂັ້ນຕອນການຜະລິດແລະບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາໃສ່ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການລັດຖະສັດແລະການປະສົມພັນສັດແບບກັກຂັງໃນ ແບບຟອມທີ 3.
2. ເພື່ອກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງແຫຼ່ງກຳເນີດສັດໄດ້ຢ່າງເອກະລາດ, ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ມູນແຫຼ່ງກຳເນີດໃສ່ແຜນວາດລຸ່ມນີ້ເພື່ອມຕົ້ນຢູ່ທີ່ໂຕ X ສີດຳແລະຕອບຄໍາຖາມແຕ່ລະຂໍ້ດ້ວຍຄຳວ່າ “ເຈົ້າ” ຫຼື “ບໍ່” ກ່ອນດຳເນີນງານ.
3. ແຜນວາດແຫຼ່ງກຳເນີດຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ແທດເໝາະກັບຜົນໄດ້ຮັບໃນລາຍການກວດສອບຂອງສະຖານທີ່ໃນ ແບບຟອມທີ 4.
4. ຄຳອະທິບາຍທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ຂ້າງລຸ່ມແຜນວາດແຫຼ່ງກຳເນີດຊະຊ່ວຍຕອບຄໍາຖາມແຕ່ລະຂໍ້.

ຄໍາອະທິບາຍສໍາລັບຄໍາຖາມ 1 – 3

1. ການສືບພັນຂອງສັດໃຫຍ່ແບບກັກຂັງເປັນຈຸດພິເສດທີ່ສໍາຄັນຂອງການດຳເນີນກິດຈະການປະສົມພັນແບບກັກຂັງ. ສັດໃຫຍ່ຕ້ອງຖືກໝາຍໄວ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ {ເປັນສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດຕາມເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ - I ກ່ຽວກັບວິທີການຂອງສັດທີ່ກຳນົດໄວ້ [ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 12.10 (ສະບັບປັບປຸງສໍາເລັດເອກະສານເລກທີ 15)]} ແລະຕ້ອງມີບ່ອນພັກອາໄສມີຮົ່ວລັອມຫຼືຂັ້ນຫ້ອງກັກຂັງໄວ້ເພື່ອອຄວາມປອດໄພ ເຊິ່ງແຍກອອກຈາກຜູ້ສັດອື່ນທີ່ລ້ຽງແບບກັກຂັງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການແຍກສັດໃຫຍ່ອອກຈາກສັດລ້ຽງໂຕອື່ນຢ່າງອາດຈະບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບສັດທຸກຊະນິດ (ເຊັ່ນວ່າ: ຈຳພວກສັດປີກ ແລະ ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ).
2. ການລ້ຽງສັດທີ່ຂັ້ນຫ້ອງອາດຈະປະກອບມີຊາຍ, ຂີ້ຕົມຫຼືສິ່ງເສດເຫຼືອສໍາລັບການວາງຂີ້ຂອງແຂ້ງ ຫຼື ເຕົ້າ, ຮຸ່ງນົກ, ງູ ແລະ ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຊະນິດອື່ນ ອຍຫຼື ສັດເລ ອອກຈາກຈຳພວກຈິໂກະ ກະປອມ ກັບແກ້ຈິຈໍ ວິມຊະນິດໃຫຍ່ ຫຼື ພືດພັນ ແລະ ພື້ນຜິວສໍາລັບປາໃນອ່າງ, ສັດທີ່ຢູ່ໄດ້ທັງໃນນ້ຳແລະບົກ ແລະ ສັດບໍ່ມີກະດູກສັນຫຼັງ. ສໍາລັບກຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທຸກຊະນິດ, ສາມາດສັງເກດໄດ້ ຈາກເຊັ່ນວ່າ ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຂະໜາດໃຫຍ່ (ເປັນຕົ້ນແມ່ນສັດມີກີບຕີນ, ໝີ່, ເສື້ອບາງຊະນິດ), ຈະຕ້ອງມີສະຖານທີ່ລ້ຽງລູກທີ່ແລະມີຮົ່ວລັອມໄວ້ສໍາລັບສັດໂຕແມ່ທີ່ກໍ່ລຽງຖືພາຫຼືລູກນ້ອຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຍກຈາກຜູ້ສັດໃຫຍ່ທີ່ໄປ. ສຸດທ້າຍ, ໃນບາງກໍລະນີ ຕ້ອງມີສະຖານທີ່ສະເພາະສໍາລັບການຟັກຂີ້ ຫຼື ຫ້ອງທີ່ດຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ສໍາລັບສັດຕະວະແພດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການຂີ້ ຫຼື ການອອກລູກ (ເຊັ່ນວ່າ: ປາ) ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ. ສໍາລັບສັດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງການສະຖານທີ່ສະເພາະສໍາລັບການສືບພັນ, ຄຳຕອບກໍຈະເປັນ “ເຈົ້າ”.
3. ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຄຳນວນເພື່ອອັດໄລ ຄວາມສາມາດຂອງການຜະລິດ (ໃນໜ້າ 9), ບັນດາເຈົ້າໜ້າທີ່ຄະນະບໍລິຫານໂດຍຂໍ້ຄຳເຫັນນຳຕົວແທນຈາກອົງການວິທະຍາສາດ ຈະຕ້ອງກຳນົດຈຳນວນຂອງສັດໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ສັງເກດມີຄວາມສາມາດຜະລິດຈຳນວນຂອງຂີ້ ແລະ/ຫຼື ລູກອື່ນທີ່ໄດ້ສັງເກດ ແລະ ລາຍງານ. ບ່ອນໃດທີ່ຈຳນວນລວມທັງໝົດຂອງສັດເພດແມ່ທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ເພື່ອຕອບສະໜອງການປະເມີນລະດັບຂອງການຜະລິດປະຈຳປີໃຫ້ມີຄວາມແນ່ນອນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປກ່ຽວກັບສະຖານທີ່

ວັນທີສໍາຫຼວດ: ..... ຊື່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສໍາຫຼວດລະດັບສູງ: .....

ຊື່ສະຖານທີ່: .....

ຊື່ ແລະ ຕໍາແໜ່ງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທັງໝົດທີ່ມີໜ້າເຂົ້າຮ່ວມ:

1. ....

2. ....

ຮູບແບບການສໍາຫຼວດ: ຄັ້ງທໍາອິດ   ວັນທີການສໍາຫຼວດຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ: .....

ປົກກະຕິ

ຕິດຕາມ (ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງ ຫຼື ຜິດປົກກະຕິ, ກວດສອບໃນຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດຄັ້ງກ່ອນ, ທີ່ຍັງຄົງຄ້າງຢູ່)

ຊື່ການຄ້າຂອງສະຖານທີ່: .....

ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່: .....

ທີ່ຢູ່ ແລະ ຂໍ້ມູນຕິດຕໍ່ຂອງສະຖານທີ່: .....

ປີທີ່ສ້າງຕັ້ງ: .....

ປະຈຸບັນນີ້ຮັບພະນັກງານເຂົ້າເຮັດວຽກໃນສະຖານທີ່ຈັກຄົນ?

ເຮັດວຽກເຕັມເວລາ   ເຮັດວຽກບໍ່ເຕັມເວລາ

ຊື່ ແລະ ຕໍາແໜ່ງຂອງພະນັກງານໃນສະຖານທີ່ທີ່ຕິດຕາມໄປນໍາເຈົ້າໜ້າທີ່ສໍາຫຼວດ:

ກິດຈະການດໍາເນີນມີການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດລະດັບອາຊີບບໍ່?   ເຈົ້າ   ບໍ່

ຖ້າມີ, ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງທ່ານໝໍສັດຕະວະແພດແມ່ນຫຍັງ? .....

ບໍລິສັດນີ້ເກັບມຽນສັດໄວ້ໃນສະຖານທີ່ອື່ນແດ່ບໍ່?   ເຈົ້າ   ບໍ່

ຖ້າມີ, ມີຢູ່ໃສແດ່? .....

ຖ້າມີ, ໃຫ້ນັດໄປສໍາຫຼວດສໍາຖານທີ່ນັ້ນໄວເທົ່າໃດຍິ່ງເປັນການດີ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ: ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ແບບຟອມທີ 3 ໃຫ້ສໍາເລັດກ່ຽວກັບສັດສະເພາະ

ຂໍ້ມູນສັດ

(ຈະຕ້ອງຕື່ມໃສ່ຕ່າງໜ້າກສຳລັບສັດແຕ່ລະໂຕທີ່ກັກຂັງໄວ້ໃນສະຖານທີ່)

ວັນທີສຳຫຼວດ: _____ ຊື່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສຳຫຼວດລະດັບສູງ: _____
 ຊື່ສະຖານທີ່: _____ ສັດ: _____

*ວັນທີ່ໄດ້ສັດມາຄັ້ງທຳອິດ? _____ ແຫຼ່ງກຳເນີດ ແລະ ຂັ້ນ
 ຕອນຊີວິດຂອງສັດລ້ຽງ? _____
 ຈຳນວນຂອງສັດລ້ຽງ ແລະ ເພດ ຖ້ຳຮູ້ຈັກ _____ ໂຕຜູ້ບໍ່? ໂຕແມ່ບໍ່?
 *ໄດ້ສັດມາເພີ່ມບໍ່ຕັ້ງແຕ່ໄດ້ສັດລ້ຽງຄັ້ງທຳອິດຈົນມາຮອດຕອນນີ້? ຖ້າມີ, ເອົາມາແຕ່ໃສ່?

ເຈົ້າ **ປະສົມພັນ** ສັກດປະເພດນີ້ບໍ່? ເຈົ້າ ບໍ່
 ເຈົ້າເລີ່ມປະສົມພັນສັດຕອນໃດ? _____
 # ລູກທ້ອງໜຶ່ງ/ລູກໃນທ້ອງຊຸດ
 ໜຶ່ງຈັກໂຕຕໍ່ປີ? _____
 # ລູກອ່ອນ/ໄຂ່ລູກໃນທ້ອງໜຶ່ງ/ລູກໃນ
 ທ້ອງຊຸດໜຶ່ງຈັກໂຕ? _____
 # ຂະຫຍາຍພັນປີທີ່ຜ່ານມາຈັກໂຕ? _____

ເຈົ້າ **ລ້ຽງ** ສັດປະເພດນີ້ບໍ່? ເຈົ້າ ບໍ່
 ຂັ້ນຕອນຊີວິດໃດທີ່ເກັບມາ? _____
 # ເກັບມາປີກາຍນີ້ບໍ່? _____

ສັດລ້ຽງປະສົມພັນໂຕໃຫຍ່	ສະຖານທີ່ ຂໍ້ມູນ	ຈຳນວນນັກສຳຫຼວດ ບ່ອນທີ່ມີ
ຈຳນວນສັດໃຫຍ່ໃນປະຈຸບັນມີຈັກໂຕ?	<input type="text"/>	<input type="text"/>
ຈຳນວນໂຕຜູ້ຈັກໂຕ?	<input type="text"/>	<input type="text"/>
ຈຳນວນໂຕແມ່ມີຈັກໂຕ?	<input type="text"/>	<input type="text"/>
% ຂອງໂຕແມ່ປະສົມພັນຕໍ່ປີມີຈັກໂຕ?	<input type="text"/>	
ເຈົ້າລ້ຽງສັດໃຫຍ່ປະເພດໃດ? _____		

ສັດລ້ຽງ (ປະສົມພັນ ແລະ ລ້ຽງກັກຂັງປົນກັນ)	ສະຖານທີ່ ຂໍ້ມູນ	ຈຳນວນນັກສຳຫຼວດ ບ່ອນທີ່ມີ
ຈຳນວນຂອງລູກອ່ອນໃນປະຈຸບັນມີຈັກໂຕ?	<input type="text"/>	<input type="text"/>
ເກນອາຍຸຂອງສັດໃຫຍ່ກຳນົດທາງເພດຈັກປີ?	<input type="text"/>	
ຂະໜາດ ຫຼື ຈຳນວນສັດໃຫຍ່ກຳນົດທາງເພດມີຈັກ (ຊມ ຫຼື ກູ)?	<input type="text"/>	
ຂະໜາດທີ່ຂາຍຈັກ (ຊມ ຫຼື ກູ)?	<input type="text"/>	
% ຂອງລູກອ່ອນລອດຊີວິດພາຍຫຼັງ 2 ອາທິດມີຈັກ %?	<input type="text"/>	
ລວມທັງການຕາຍຂອງໄຂ່ທີ່ບໍ່ທັນແຕກອອກຈາກເປືອກ ເຈົ້າເອົາຫຍັງເກືອສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດອ່ອນ? _____		

* ນັກສຳຫຼວດຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າສັດນັ້ນໄດ້ມາຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບ CITES. ໃນກໍລະນີຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I, ສັດ, ໃບແຈ້ງ
 ຫຼື ແລະ/ຫຼື ໃນຮັບເງິນຂອງການຂາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການຜະລິດ.

ວັນທີສຳຫຼວດ: _____ ຊື່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສຳຫຼວດລະດັບສູງ: _____
 ສະຖານທີ່ສຳຫຼວດ: _____ ຊື່ສັດ: _____

ການກຳນົດຄະແນນລວມ ແລະ ຄະແນນສູດທ້າຍໃຫ້ກັບສະຖານທີ່

ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ (✓) ໃສ່ໃນຫ້ອງກວດສອບທີ່ມີຜົນສະທ້ອນຂັດແຍ້ງທີ່ສຸດໃຫ້ກັບສະຖານທີ່ໃນແຕ່ລະຄຳຖາມ. ແຕ່ຫ້ອງກວດສອບມີຄະແນນຢູ່ນຳ. ຫ້ອງສື່ເທົ່າປັດຕ້ອງໝາຍໃສ່.

ເມື່ອສຳເລັດແລ້ວ, ຜົນສະທ້ອນຄະແນນເພື່ອກຳນົດຄະແນນຂັ້ນຕອນສູດທ້າຍສຳລັບສະຖານທີ່. ໃຫ້ນຳໃຊ້ຄະແນນນີ້ເພື່ອກຳນົດກຽວກັບສະຖານະພາບຂອງສະຖານທີ່ທາງລຸ່ມໜ້າເຈຍ.

ຄຳອະທິບາຍສຳຫລັບຄຳຖາມແຕ່ລະຂໍ້ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໜ້າ 13 ຂອງເອກະສານ ຄະແນນ

ທົ່ວໄປ	0	1	2
A. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຈົດທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອກັກຂັງ ແລະ ປະສົມພັນສັດທີ່ໄດ້ສັງເກດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສຳຫຼວດບໍ່?	☐	☐	☐
B. ມີກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວຜິດປົກກະຕິໄດ້ສັງເກດໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາສຳຫຼວດບໍ່?	☐	☐	☐
ສະຖານທີ່			
C. ສະຖານທີ່ມີບ່ອນພັກອາໄສ/ບ່ອນກັກຂັງສັດເໝາະສົມສຳລັບສັດ ແລະ ຂັ້ນຕອນຊີວິດທີ່ຍັງເປັນຄຳຖາມຢູ່ບໍ່?	☐	☐	☐
D. ມີບ່ອນພັກອາໄສ/ບ່ອນກັກຂັງສັດທີ່ພຽງພໍ ແລະ/ຫຼື ເໝາະສົມສຳລັບລະດັບການຜະລິດປະຈຳປີທີ່ໄດ້ລາຍງານ ແລະ ສັດລ້ຽງທີ່ຖືກກັກຂັງເພື່ອສົ່ງອອກບໍ່?	☐	☐	☐
E. ສະຖານທີ່ນັ້ນເກັບຂໍ້ມູນໃໝ່ກຽວກັບສັດທີ່ຖືກສົ່ງອອກບໍ່?	☐	☐	☐
F. ການດຳເນີນກິດຈະການມີສະຖານທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຜະລິດ ແລະ/ຫຼື ການເກັບມ້ຽນ ແລະ/ຫຼື ອາຫານທີ່ເໝາະສົມສຳລັບສັດທີ່ກຳລັງຖືກລ້ຽງບໍ່?	☐	☐	☐
ສັດສະເພາະ			
G. ຜົນຂອງການຜະລິດຂອງສະຖານທີ່ເໝາະສົມກັບຜົນການຜະລິດທີ່ຄາດຄະເນ (ຈາກຈຳນວນຂອງສັດລ້ຽງໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່; # ໂຕຜູ້, # ໂຕແມ່, # ລູກອ່ອນ) ບໍ່?	☐	☐	☐
H. ສັດລ້ຽງໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງສະແດງສັນຍານໃດໜຶ່ງທີ່ສະແດງເຖິງຕົ້ນກຳເນີດຕາມທຳມະຊາດ (ເບິ່ງຄຳອະທິບາຍ) ບໍ່?	☐	☐	☐
I. ສັດລ້ຽງທີ່ຮູ້ວ່າມັນຍາກທີ່ຈະປະສົມພັນ ແລະ/ຫຼື ກັກຂັງໄວ້ບໍ່?	☐	☐	☐
J. ສະຖານທີ່ນັ້ນສ້າງມາດົນພໍແລ້ວບໍ່ທີ່ຈະຂະຫຍາຍພັນສັດໃນປະລິມານ ແລະ ຂະໜາດທີ່ອ້າງສິດມາ?	☐	☐	☐
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I ສັດ			
K. ສຳລັບສັດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I, ສັດລ້ຽງພັນຜູ້ ແລະ ແມ່ ແລະ ລູກອ່ອນມີເອກະລັກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍລະຫັດ ແລະ ຈຳນວນຖາວອນແລ້ວບໍ່?	☐	☐	☐
ການກຳນົດໃນຂັ້ນຕອນສູດທ້າຍ:	ຄະແນນລວມ <input type="text"/>		
ອ້າງອີງໃນໜ້າ 14 ຄຳແນະນຳສຳລັບຂໍ້ມູນກຽວກັບການກຳນົດຄັ້ງສູດທ້າຍໃຫ້ກັບສະຖານທີ່.	☐	ພໍໃຊ້ໄດ້	
	☐	ຕິດຕາມການສຳຫຼວດໃນກໍລະນີຈຳເປັນ	
	☐	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້	

ຕາຕາລາງ 1. ຄຳອະທິບາຍ

ເພື່ອແນະນຳຜົນສຳເລັດຂອງຄຳຖາມໃບແບບຟອມທີ 4.

ຄຳຖາມ#	ຄຳອະທິບາຍ
A.	ສະຖານທີ່ຈະຕ້ອງມີການອະນຸຍາດເພື່ອເກັບກຳກູ້ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ໄດ້ສັງເກດໃນຊ່ວງໄລຍະສໍາຫຼວດ. ນັ້ນຢູ່ຈະລວມທັງກູ້ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ບໍ່ໄດ້ປະສົມພັນເພື່ອສົ່ງອອກທາງການຄ້າແຕ່ເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບສ່ວນຕົວ.
B.	ກົດລະກຳການເຄື່ອນໄຫວທຸກຢ່າງໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການສໍາຫຼວດຈະຕ້ອງໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ນັ້ນອາດຈະລວມມີແຕ່ບໍ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດເຊັ່ນວ່າ: ການປະຕິເສດເຈົ້າໜ້າທີ່ສໍາຫຼວດເຊິ່ງເຂດຂອງສະຖານທີ່ (ເຊິ່ງອາດຈະນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນບ່ອນພັກອາໄສຂອງສັດໂດຍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍຫຼືສະຖານທີ່ນັ້ນອາດຈະບໍ່ໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບມ້ືນ); ຫຼືການກຳນົດສິ່ງກູ້ມຕົວຢ່າງຂອງສັດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຄ້າຂາຍແລະຜູ້ຈັດການຫຼືເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັດທີ່ເກັບມ້ືນໄວ້ນັ້ນໃຫ້ໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນນີ້ມີຢູ່ໃສແດ່.
C.	ການລ້ອມຮົ່ວໄວ້ຫຼືການຂັ້ນຫ້ອງຄວນຈະ: ປ້ອງກັນສັດຈາກການຫຼົບໜີເຂົ້າປ່າ; ປ້ອງກັນສັດບໍ່າທຶນເຂົ້າມາໃນສະຖານທີ່ແລະຮົ່ວຫຼືສະຖານທີ່ຂັ້ນຫ້ອງໄວ້ທີ່ຈະມາປະສົມກັບສັດລ້ຽງທຶນຖືກກັກຂັງແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບການຂະຫຍາຍຕົວແລະຈະເລີນພັນຂອງສັດ. Suitable species-specific ການລ້ອມຮົ່ວຫຼືສະຖານທີ່ກັກຂັງທີ່ຂັ້ນໄວ້ສະເພາະສັດທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມອາດຈະປະກອບມີກິ່ງຂັ້ນທີ່ເຮັດດ້ວຍເສັ້ນລວດ, ຕູ້ແກ້ວ, ໜອງ (ຕົວຢ່າງ: ຕົ້ນໄມ້ແລະປາ), ຂວດແກ້ວລ້ຽງສັດ (ຕົວຢ່າງ: ສັດເລືອຄານ), ສະຖານລ້ຽງນົກ (ຕົວຢ່າງ: ຈຳພວກສັດປີກ), ເດີນແລະຄອກ (ຕົວຢ່າງ: ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ). ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງມີອຸປະກອນກຳລັງສະເພາະແລະມີຄວາມຕ້ອງການຄວາມສູງໜ້ອຍຂຶ້ນກັບສັດ. ໂຄງສ້າງແລະສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆຈະຕ້ອງມີຢູ່ທຸກໆບ່ອນຂອງຮົ່ວທີ່ລ້ອມໄວ້ເພື່ອການຈະເລີນຕົບໃຕ້ຂອງສັດມີສຸຂະພາບດີເຊັ່ນວ່າ: ຖ້ວຍອາຫານ ຫຼືພາບາດໃສ່ນ້ຳ, ສະຖານທີ່ຊັ້ນແລະອາບແດດພົງພູ້, ບໍລິເວນປົກຄຸມແລະແຫຼ່ງສຳລັບສັດເຄື່ອງປົກຄຸມນ້ຳ, ແສງສະຫວ່າງແລະອຸ່ນຫະພູມເໝາະສົມແລະອື່ນໆ.
D.	Suitable ການລ້ອມຮົ່ວໄວ້ແລະສະຖານທີ່ກັກຂັງທີ່ເໝາະສົມຈະຕ້ອງມີອຸປະກອນ, ໂຄງສ້າງແລະຊ່ອງໆພົງພູ້ເພື່ອໃຫ້ພັນສັດອາໄສຢູ່ນັ້ນຄວນຈະປະກອບມີການລ້ອມຮົ່ວຫຼືສະຖານທີ່ກັກຂັງພົງພູ້ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນຈຳນວນຂອງລູກອັນແລະ/ຫຼືສັດທີ່ຖືກກັກຂັງວ່າຖືກຂະຫຍາຍພັນໂດຍສະຖານທີ່ນັ້ນ.
	ການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນບັນທຶກແມ່ນເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງການຄຸ້ມຄອງກົດລະການປະສົມພັນສັດແລະ/ຫຼືການລ້ຽງສັດແບບກັກຂັງ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດແລະ

ຄຳຖາມ#	ຄຳອະທິບາຍ
E.	<p>ປະສົມພັນສັດແບບກະກຽມ ແທ້ ຈຶ່ງຕ້ອງເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນບັນທຶກຂອງສັດລູກ ງູຫຼື ກິດໄວ້, ລວມທັງການປະຕິບັດ ແລະ ການປິ່ນປົວພະຍາດຊະນິດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສັດທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈບ.</p> <p>ເອກະສານການບັນທຶກຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ຄວນຈະເກັບມ້ວນໄວ້ມີ:</p> <p>ການຕາຍ ແລະ ຖີ້ມສັດທີ່ເສຍຊີວິດ;</p> <p>ການຂະຫຍາຍພັນຂອງສັດລ້ຽງປະຈຳປີ (ລູກອ່ອນ, ໄຂ່, ອັດຕາການມີລູກໃນທ້ອງໜຶ່ງ ແລະ ອື່ນໆ);</p> <p>ຈຳນວນ ແລະ ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສັດລ້ຽງເພດຜູ້ ແລະ ເພດແມ່; ແລະ</p> <p>ອາຍຸ ແລະ ລະຫັດ (ຕົວຢ່າງ: ຈຳນວນກຸ່ມ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງໝາຍທາງກາຕາ ງູກ ນຸ) ຂອງສັດ.</p> <p>ການບັນທຶກອາດຈະຂຶ້ນດ້ວຍມື ແບບທຳມະດາໃສ່ໃນປື້ມບັນທຶກປະຈຳວັນ ເພື່ອເອົາລົງໃນໜັງສືບັນທຶກທາງອອນລາຍ.</p>
F.	<p>ສະຖານຕ່າງໆ ອາດ ອາຫານສະເພາະສ ດວງໆ ສໍາລັບ ບຸນຕອນຕ່າງໆຂອງສັດ ກ ກຂ ງໄວ້. ຕົວຢ່າງ: ງູເຫຼ່ອມນ້ອຍອາດຈະຕ້ອງການໝູ່ນ້ອຍ ແຕ່ ວ່າງເຫຼ່ອມໂຕໃຫຍ່ ຕ້ອງການໝູ່ໃຫຍ່ ຫຼື ໄກ່ເປັນອາຫານ.</p>
G.	<p>ສັດທີ່ໄດ້ແຈ້ງເປັນສັດທີ່ຖືກກັກຂັງຈາກສະຖານທີ່ ແຫຼ່ງ ານ ບັນທຶກ ປາກ ດໃຫ້ ເຫັນຄວາມສາມາດຂອງການປະສົມພັນຂອງພວກມັນ ເກີດກຳນົດແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມັນບໍ່ເປັນກິດຈະກຳເຄື່ອນໄຫວທີ່ໜ້າສົນທິສັດ.</p> <p>ນັກສໍາຫຼວດຄວນຈະໃຊ້ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດທີ່ກຳນົດໄວ້ (ໃນໜ້າ 9) ເພື່ອກຳນົດຜົນຜະລິດທີ່ເປັນໄປໄດ້.</p> <p>ຄຳຖາມນີ້ຈະບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ແຕ່ ວ່າງຕ້ອງໄດ້ປຸກໄຂບ່ອນທີ່ອ້າງວ່າມີການດຳເນີນກິດຈະການປະສົມພັນໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີການຄວບຄຸມ.</p>
H.	<p>ສັດທີ່ໄດ້ມາຈາກສະພາບແວດລ້ອມຕາມທຳມະຊາດ ກະສະແດງອາການບໍ່ໃຫ້ຄຳນຳພາ ບໍ່ໄດ້ ບັນທຶກທີ່ຖືກກັກຂັງ ເຊິ່ງອາດຈະເປັນການເຕືອນນັກສໍາຫຼວດ ມີທາງເປັນໄປໄດ້ ຕໍ່ການອ້າງສິດຂອງການລ້ຽງສັດແບບກັກຂັງທີ່ຜິດ.</p> <p>ສິ່ງບົ່ງບອກດັ່ງກ່າວນີ້ອາດຈະປະກອບມີ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ລະດັບຂອງຄວາມບໍ່ບຸກ ບັນສູງ (ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຢ່າງໄປຢູ່ າງພາຍໃນກິ່ງຂັງ, ໄດ້ກິນສາບູ, ລະດັບຂອງຄວາມຮ້າຍສູງ ຫຼື ການບໍ່ສະແດງການໄຕ້ຕອບ ແລະ ການຢູ່ຊຶ່ງບໍ່ມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ; • ຮ່າງກາຍຖືກທຳລາຍ (ມີແປ້ວຢູ່ ໜັງຂອງສັດ ງູຫຼື ກິດ, ອອງເຕົ້າຫັກ, ບາດແຜ່ ຈາກບ້ວງ); ແລະ ມີພະຍາດກາຜາກສູງ (ເຫັນຮອຍຢູ່ ນຳງູ, ສັດເລືອຄານຈ່າຍວກຈິ່ງ ໄກະ ກະປອມ ກັບແກ້ ຈິ່ຈັ້ມ ແລະ ເຕົ້າ, ມີເຫົາຕິດຢູ່ ສັດທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ ແລະ ສັດປີກ) ຫຼື ມີບັນຫາຜິວໜັງ (ມີບໍລິເວນຫົວຂອກ/ເປືອຍ, ມີຄວາມຜິດປົກກະຕິ ດ້ານຂະໜາດ, ເປືອກເນື້ອ ແລະ ອື່ນໆ).
I.	<p>ສະຖານທີ່ ອ າງສັດ າຂະຫຍາຍພັນ ສ ດຂະໜາດໃຫຍ່ ໄດ້ ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ ງູຫຼື ຮູ ວ່າຍາກທີ່ຈະປະສົມພັນ ແລະ/ຫຼື ກ ກຂ ງໄວ້ ອາດຈະຮັບປະກອບການກວດເບິ່ງຢ່າງໃກ້ ຊິດ ແລະ ຖີ້ ຖ້ວນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າສະຖານທີ່ ລ້ຽງ າຍເພື່ອກ ກຂ ງສັດ.</p>
	<p>ປະລິມານຂອງການຄຳຂາຍສ ດສູງຈາກສະຖານທີ່ ລ້ຽງ ຫາກ ສ າງຂ ນມາ ອາດຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວທີ່ໜ້າສົນທິສັດ. ສະຖານທີ່ ນ ຈະຕ້ອງສ້າງຮ່າງຮ່າງ ສົມຄວນ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນລູກອ່ອນ</p>

ຄຳຖາມ#	ຄຳອະທິບາຍ
J.	(ຖ້າຫາກມີການກ່າວອ້າງວ່າເປັນສັດລ້ຽງທຶນຖືກກັກຂັງ). ຕົວຢ່າງໃນເວລາສົ່ງນີ້ຈະເປັນກໍລະນີລວມທັງສັດທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕຊ້າຫຼືໃຊ້ເວລາຫຼາຍປີຈົນຊື່ໃຫຍ່ແລະສັດທີ່ຂະຫຍາຍພັນໄດ້ໜ້ອຍຕໍ່ລູກທັງໝົດ ຫຼືລູກໃນທ້ອງຊຸດໜຶ່ງ.
K.	ເອກະສານຊັອນທ້າຍ I ຂອງ CITES ສັດທີ່ຕ້ອງການເຄື່ອງໝາຍດ້ວຍລະຫັດຖາວອນ (ໃຫ້ເບິ່ງມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເລກທີ 12.10 (ສະບັບບັນຍາຍສໍາເລັດເລກທີ 15)). ການບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດອາດຈະເປັນສັນຍານໃຫ້ກັບວິທີການອື່ນໆວ່າສະຖານທີ່ໃດທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ.

ຂັ້ນຕອນທີ 3: ພາຍຫຼັງສໍາຫຼວດສະຖານທີ່

- ເມື່ອເວລາສໍາເລັດການສໍາຫຼວດ, ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ມູນໃສ່ໃນ ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດຂອງການຜະລິດ (ໃນໜ້າ 9) ເພື່ອກຳນົດຈຳນວນຂອງສັດຕາມຄວາມເໝາະສົມທີ່ມີຢູ່ໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ສາມາດຂະຫຍາຍພັນໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນປະຈຸບັນທີ່ໄດ້ເກັບກຳມາຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດ.
- ການນຳໃຊ້ ເຄື່ອງຄຳນວນຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ (ໃນໜ້າ 9) ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຊ່ວງໄລຍະການສໍາຫຼວດ ແລະ ຕື່ມເຂົ້າໃນລາຍການກວດສອບຂອງສະຖານທີ່ໃນ ແບບຟອມທີ 4, ໃຫ້ກຳນົດຜົນສະຫຼຸບຄະແນນສໍາລັບສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ.
- ການນຳໃຊ້ຜົນສະຫຼຸບຄະແນນສໍາລັບສະຖານທີ່ນັ້ນ ແລະ ຄຳແນະນຳໃນຕາຕາລາງ 2 ລຸ້ນ, ໃຫ້ກຳນົດເອົາຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນກຳລັງປະສົມພັນສັດ ແລະ/ຫຼື ລ້ຽງສັດແບບກັກຂັງ.
- ໃນບາງກໍລະນີ (ຕົວຢ່າງ: ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຈຳນວນລູກອ່ອນທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ສັງເກດຫຼືຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນການປະສົມພັນທີ່ເໝາະສົມ) ມັນອາດຈະເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ເພື່ອເນີນຕາມການສໍາຫຼວດໃຫ້ເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າພ້ອມກັບຕົວແທນຈາກອົງການວິທະຍາສາດ (ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີຄຸນນະພາບທີ່ເໝາະສົມ) ເພື່ອປະເມີນການປະສົມພັນ ແລະ/ຫຼື ການປະຕິບັດເບິ່ງແຍງໃຫ້ມີຄວາມແນ່ນອນ ໂດຍການກວດເບິ່ງເອກະສານບັນທຶກຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ຖືກຖ້ວນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ.

ຕາຕາລາງ 2.

ຄຳແນະນຳໃນການຕັດສິນໃຈຕາມຜົນສະຫຼຸບຄະແນນໃສ່ແບບຟອມສຳຫຼວດທີ່ 4.

ຄະແນນ	ຄຳແນະນຳສຳລັບການກຳນົດຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ CITES
<p><8</p>	<p>ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ອາະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນກຳລັງປະສົມພັນສັດຫຼືລ້ຽງສັດຕາມຈຳນວນຂອງສັດທີ່ກ່າວຂ້າງມາ.</p> <p>ຄະນະບໍລິຫານຈະຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາກິດຈະການຂອງສະຖານທີ່ນັ້ນຢ່າງໃກ້ຊິດ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ການສຳຫຼວດແບບເຄິ່ງຄິດຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໂດຍມີເຄື່ອງຊ່ວຍຄວາມຊຳນານເພີ່ມເຕີມ (ຕາມຄວາມເໝາະສົມ).</p> <p>ຈະຕ້ອງມີການຕັກເຕືອນໃນເວລາທີ່ອອກມບອະນຸຍາດເພື່ອສົ່ງອອກ.</p> <p>ຖ້າຫາກວ່າການສຳຫຼວດເພີ່ມເຕີມນັ້ນຢືນຢັນວ່າກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນຜິດກົດໝາຍ, ບັນຫາດັ່ງກ່າວກໍຄວນສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທາງກົດໝາຍເພື່ອດຳເນີນຄະດີຕາມຄວາມເໝາະສົມ.</p>
<p>8 – 11</p>	<p>ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ສັດທີ່ຍັງຕົກເປັນຄຳຖາມຢູ່ນັ້ນກຳລັງຖືກລ້ຽງ (ໃຫ້ນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ R).</p> <p>ໃນກໍລະນີທີ່ມີການອ້າງວ່າປະສົມພັນສັດແບບກັກຂັງແຕ່ຍັງມີຂໍ້ສົງໄສຢູ່ກໍ່ບົກບໍ່ຄວາມເໝາະສົມຂອງການນຳໃຊ້ລະຫັດແຫຼ່ງກຳເນີດ C ຫຼື D. ຈະຕ້ອງມີການຕັກເຕືອນໃນເວລາທີ່ອອກມບອະນຸຍາດ.</p> <p>ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄະແນນນີ້ອາດຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງນ້ອຍໆທີ່ດີສຸດແລະຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຈາກການສຳຫຼວດທີ່ເຄິ່ງຄິດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອກຳນົດຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ.</p>
<p>> 11</p>	<p>ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງທີ່ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວນັ້ນກຳລັງລ້ຽງສັດຫຼືປະສົມພັນສັດແບບກັກຂັງ.</p>